

Zwalczanie nieuczciwej konkurencji

Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

Czyn nieuczciwej konkurencji - działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.

sprzeczność z **prawem** lub **dobrymi obyczajami**

Ustawa w obecnym brzmieniu dotyczy relacji między przedsiębiorcami regulacje relacji przedsiębiorca – konsument zostały „przeniesione” do ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym

Zwalczanie nieuczciwej konkurencji

Czynami nieuczciwej konkurencji są w szczególności:

- wprowadzające w błąd oznaczenie przedsiębiorstwa,
- fałszywe lub oszukańcze oznaczenie pochodzenia geograficznego towarów albo usług,
- wprowadzające w błąd oznaczenie towarów lub usług,
- naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa,
- nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy,
- naśladownictwo produktów,
- pomawianie lub nieuczciwe zachwalanie,
- utrudnianie dostępu do rynku,
- przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną,
- nieuczciwa lub zakazana reklama,
- organizowanie systemu sprzedaży lawinowej (nakłanianie innych)
- prowadzenie lub organizowanie działalności w systemie konsorcyjnym. (*n.p.r.*)

Zwalczanie nieuczciwej konkurencji

Tajemnica przedsiębiorstwa - informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów nie są powszechnie znane osobom zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności.

Czynem nieuczciwej konkurencji jest przekazanie, ujawnienie lub wykorzystanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa albo ich nabycie od osoby nieuprawnionej, jeżeli zagraża lub narusza interes przedsiębiorcy.

Art. 23. 1. Kto, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi w stosunku do przedsiębiorcy, ujawnia innej osobie lub wykorzystuje we własnej działalności gospodarczej informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, jeżeli wyrządza to poważną szkodę przedsiębiorcy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto, uzyskawszy bezprawnie informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, ujawnia ją innej osobie lub wykorzystuje we własnej działalności gospodarczej.

Zwalczanie nieuczciwej konkurencji

Czynem nieuczciwej konkurencji **w zakresie reklamy** jest w szczególności:

- 1) reklama sprzeczna z przepisami prawa, dobrymi obyczajami lub uchybiająca godności człowieka;
- 2) reklama wprowadzająca klienta w błąd i mogąca przez to wpłynąć na jego decyzję co do nabycia towaru lub usługi;
- 3) reklama odwołująca się do uczuć klientów przez wywoływanie lęku, wykorzystywanie przesądów lub łatwowierności dzieci;
- 4) wypowiedź, która, zachęcając do nabywania towarów lub usług, sprawia wrażenie neutralnej informacji;
- 5) reklama, która stanowi istotną ingerencję w sferę prywatności, w szczególności przez uciążliwe dla klientów nagabywanie w miejscach publicznych, przesyłanie na koszt klienta niezamówionych towarów lub nadużywanie technicznych środków przekazu informacji.

Zwalczanie nieuczciwej konkurencji

Reklama porównawcza - reklama umożliwiająca bezpośrednio lub pośrednio rozpoznanie konkurenta albo towarów lub usług oferowanych przez konkurenta, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami.

Reklama porównawcza jest dopuszczalna, jeżeli **łącznie** spełnia następujące przesłanki:

- 1) nie jest reklamą wprowadzającą w błąd;
- 2) w sposób rzetelny i dający się zweryfikować na podstawie obiektywnych kryteriów porównuje towary lub usługi zaspokajające te same potrzeby lub przeznaczone do tego samego celu;
- 3) w sposób obiektywny porównuje jedną lub kilka istotnych, charakterystycznych, sprawdzalnych i typowych cech tych towarów i usług, do których może należeć także cena;
- 4) nie powoduje na rynku pomyłek w rozróżnieniu między reklamującym a jego konkurentem, ani między ich towarami albo usługami, znakami towarowymi, oznaczeniami (...);
- 5) nie dyskredytuje towarów, usług, działalności, znaków towarowych, oznaczeń przedsiębiorstwa lub innych (...), a także okoliczności dotyczących konkurenta;
- 6) w odniesieniu do towarów z chronionym oznaczeniem geograficznym lub chronioną nazwą pochodzenia odnosi się zawsze do towarów z takim samym oznaczeniem;
- 7) nie wykorzystuje w nieuczciwy sposób renomy znaku towarowego, oznaczenia przedsiębiorstwa lub innego oznaczenia odróżniającego konkurenta ani też chronionego oznaczenia geograficznego lub chronionej nazwy pochodzenia produktów konkurencyjnych;
- 8) nie przedstawia towaru lub usługi jako imitacji czy naśladownictwa towaru lub usługi opatrzonych chronionym znakiem towarowym, chronionym oznaczeniem (...)

Przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom rynkowym

Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym

Praktyki rynkowe - działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy, sposób postępowania, oświadczenie lub informację handlową, w szczególności reklamę i marketing, bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem produktu przez konsumenta

Przeciętny konsument - konsument, który jest dostatecznie dobrze poinformowany, uważny i ostrożny

Praktyka rynkowa jest **nieuczciwa**, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu.

Za nieuczciwą praktykę rynkową uznaje się w **szczególności** praktykę rynkową **wprowadzającą w błąd** oraz **agresywną** praktykę rynkową, a także stosowanie sprzecznego z prawem kodeksu dobrych praktyk.

Przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom rynkowym

Praktykę rynkową uznaje się za działanie **wprowadzające w błąd**, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął.

Wprowadzającym w błąd działaniem może być w szczególności:

- 1) rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji;
- 2) rozpowszechnianie prawdziwych informacji w sposób mogący wprowadzać w błąd;
- 3) działanie związane z wprowadzeniem produktu na rynek, które może wprowadzać w błąd w zakresie produktów lub ich opakowań, znaków towarowych, nazw handlowych lub innych oznaczeń indywidualizujących przedsiębiorcę lub jego produkty, w szczególności reklama porównawcza
- 4) nieprzestrzeganie kodeksu dobrych praktyk, do którego przedsiębiorca przystąpił, jeżeli przedsiębiorca ten informuje że jest nim związany

Przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom rynkowym

Praktykę rynkową uznaje się za **agresywną**, jeżeli przez niedopuszczalny nacisk w znaczny sposób ogranicza lub może ograniczyć swobodę wyboru przeciętnego konsumenta lub jego zachowanie względem produktu, i tym samym powoduje lub może powodować podjęcie przez niego decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął.

Za niedopuszczalny nacisk uważa się każdy rodzaj wykorzystania przewagi wobec konsumenta, w szczególności użycie lub groźbę użycia przymusu fizycznego lub psychicznego, w sposób znacznie ograniczający zdolność przeciętnego konsumenta do podjęcia świadomej decyzji dotyczącej umowy.

Nieuczciwymi praktykami rynkowymi w każdych okolicznościach są następujące agresywne praktyki rynkowe:

- 1) wywoływanie wrażenia, że konsument nie może opuścić pomieszczeń przedsiębiorcy bez zawarcia umowy;
- 2) składanie wizyt w miejscu zamieszkania konsumenta, ignorując prośbę konsumenta o jego opuszczenie lub zaprzestanie takich wizyt;
- 3) uciążliwe i niewywołane działaniem albo zaniechaniem konsumenta nakłanianie do nabycia produktów przez telefon, faks, pocztę elektroniczną lub inne środki (...)

Przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom rynkowym

Nieuczciwą praktyką rynkową jest **prowadzenie działalności w formie systemu konsorcyjnego**.

System konsorcyjny - prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na zarządzaniu mieniem gromadzonym w ramach grupy z udziałem konsumentów, utworzonej w celu sfinansowania zakupu produktu na rzecz uczestników grupy.

Nieuczciwą praktyką rynkową jest **stosowanie kodeksu dobrych praktyk**, którego postanowienia są **sprzeczne z prawem**.

Pomoc publiczna

Naruszenie konkurencji poprzez świadczenie pomocy ze środków publicznych na rzecz przedsiębiorców

- wsparcie utrudnia działalność innym przedsiębiorcom
- integracja europejska – budowa wspólnego (unijnego) rynku
- ograniczenie interwencjonizmu państwowego
- ogólny zakaz pomocy publicznej (z pewnymi wyjątkami)
- kontrola Komisji Europejskiej

Regulacja prawna

- **art. 107 – 109 TFUE** + prawo wtórne + orzecznictwo TSUE
- ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (kwestie proceduralne)

Pomoc publiczna

Artykuł 107 TFUE (dawny artykuł 87 TWE)

1. Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

Pomoc publiczna (subwencja) jest zabroniona jeżeli:

- ❖ przyznawana jest przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych
- ❖ udzielana jest na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku
- ❖ sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów (ma charakter selektywny)
- ❖ wpływa na wymianę handlową między państwami i zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji (ma charakter antykonkurencyjny)

Pomoc publiczna

Pomoc publiczna w jakiegokolwiek formie (prawa publicznego lub prywatnego)

- m.in. dotacje, subwencje, ulgi, umorzenia podatków, opłat, objęcie akcji itp.
- programy pomocowe bądź pomoc indywidualna

przyznawana przez **państwo** lub przy użyciu zasobów państwowych

- wszelkie podmioty, które dysponują środkami publicznymi

udzielana na warunkach **korzystniejszych** niż oferowane na rynku

- korzystniejsza niż możliwa do zaoferowania przez podmioty prywatne (test prywatnego inwestora)

sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów (ma charakter **selektywny**, gdyż dotyczy nie wszystkich a tylko **niektórych**)

- kontrowersje w przypadku pomocy generalnej określonej grupie przedsiębiorców

wpływa na wymianę handlową między państwami i zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji (ma charakter **antykonkurencyjny**)

- pomoc o niskiej wartości tzw. **pomoc bagatelna** – inaczej **pomoc de minimis** o wartości **do 200 tys euro** w ciągu kolejnych 3 lat nie powoduje naruszenia konkurencji, nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej (*de minimis non curat lex* - prawo nie troszczy się o drobizgi)

Pomoc publiczna

Wyjątki od zakazu pomocy publicznej

- pomoc **dozwolona** (z mocy prawa) - art. 107 ust. 2 TFUE
- pomoc **dopuszczalna** (wg uznania Komisji) - art. 107 ust. 3 TFUE

Pomoc dozwolona – 1) pomoc o charakterze socjalnym przyznawana konsumentom; 2) pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi; 3) pomoc dla wschodnich landów RFN niezbędna do skompensowania niekorzystnych skutków podziału

Pomoc dopuszczalna (może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym)
1) regionalna; 2) sektorowa; 3) horyzontalna; 4) inna - określona przez Radę

Pomoc regionalna – udzielana w regionach, w których poziom życia jest niski (słabiej rozwiniętych gospodarczo) – cała Polska z wyjątkiem Warszawy

Pomoc sektorowa – udzielana przedsiębiorcom prowadzącym działalność w dziedzinach „wrażliwych”: m.in. hutnictwo, górnictwo, ze wzgl. na trudną sytuację

Pomoc horyzontalna – przyznawana na określone przez Komisję cele, m.in. badania i rozwój, ochrona środowiska, pomoc dla MŚP

Pomoc publiczna

Postępowanie – **obowiązek notyfikacji** – zgłoszenie Komisji Europejskiej **zamiaru** udzielenia pomocy

wydawanie decyzji o zgodności projektu udzielenia pomocy – wyłączna kompetencja Komisji, odwołanie od decyzji do TSUE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiniuje projekty pomocy i dokonuje ich zgłoszenia do Komisji, jest stroną postępowania przed Komisją i ew. przez Trybunałem Sprawiedliwości

Kwestie proceduralne określone są w art. 108 TFUE oraz w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej

Pomoc publiczna

Specjalne strefy ekonomiczne – ustawa z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych

Specjalną strefą ekonomiczną, jest wyodrębniona zgodnie z przepisami ustawy, niezamieszkała część terytorium RP, na której terenie może być prowadzona działalność gospodarcza na zasadach określonych ustawą. (art. 2)

Strefa może być ustanowiona w celu przyspieszenia rozwoju gospodarczego (m.in. zwiększenie konkurencyjności, tworzenie nowych miejsc pracy).

SSE działają na podstawie ustawy, rozporządzenia RM o ustanowieniu strefy, planu i regulaminu strefy. Nie muszą to być obszary jednolite, czasem są oddalone...

SSE zarządza spółka akcyjna lub spółka z o.o.

Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy zgodnie z ustawą wydaje minister właściwy ds. gospodarki, może jednak powierzyć to zadanie zarządzającemu strefą - nie jest to typowe zezwolenie, gdyż **uprawnia do korzystania z pomocy publicznej** a nie nadaje uprawnienie do wykonywania określonego rodzaju działalności

Pomoc publiczna – **zwolnienie z podatku dochodowego od osób prawnych**

Regulacja /1/

Przyczyny oddziaływania państwa w dziedzinach infrastrukturalnych

- ❖ postęp technologiczny i jego konsekwencje dla niektórych dziedzin
- ❖ telekomunikacja, energetyka, budowa i eksploatacja autostrad, transport kolejowy i lotniczy
- ❖ potencjał ekonomiczny oparty o rozbudowaną infrastrukturę – ograniczony dostęp innych przedsiębiorców do urządzeń technicznych
- ❖ problem „naturalnego monopolu”
- ❖ powszechny charakter dóbr i usług – potrzeba zapewnienia dostępu
- ❖ niebezpieczeństwo narzucania cen i ograniczania świadczeń w przypadku ich nierentowności (np. na odległej wsi)

Konieczność podejmowania działań, które ograniczą w/w zagrożenia

